

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilttéri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl.

Ipariskola.

Mindössze két éve, hogy az iparos tanoncok oktatása beszünt.

Ezen ipariskola beszüntetése határozottan ürt támasztott községünk közművelődése terén.

A kik az ipariskolák vizsgáin részt vettek kellemesen emlékeznek vissza azon szerencsés sikerre, melyet az iparos tanoncok elérték az eléjük szabott tananyag minden ágából.

Ma nincs iparos tanoncainknak iskolája. A község nem tartja kötelességének ezen iskolát fentartani, mert a törvény által előirt létszáma nincs meg az iparos-tanoncoknak, az állam úgy látszik szinte ezen álláspontra helyezkedik s így az egykor szépen virágzott ipariskola pangásnak indult nem csak, de elenyészett.

Az iparos tanulók jelenben a vasárnapi ismétlő iskolára vannak utalva.

Jó! hiszen ismétlik az írás, olvasás és számolás elemeit. De mi az iparos tanoncok iskolájában mást látunk. A szakmájukba vágó tudományágban dicséretes előhaladottságukról győződünk meg, így pl. számlák, nyugták precíz előállítását teljesen elsajátították, a mértani, szabadkézi rajzban előrehaladtak, számtan és fogalmazásban meglepő szép eredményt mutattak fel, szóval gyönyörrel szemléljük iparos-tanoncaink előre haladását. E gyönyört ma nélkülöznünk kell, mert a mai ismétlő iskola — hol vegyesen vannak az iparos tanoncok a földművelésre készülő tanulókkal — speciel az iparos tanulók szakmájába vágó dolgokkal nem foglalkozhatik.

A hiányt látjuk és érezzük mindannyian, kik mégis a jövő generáció szellemi képzésére csak egy parányi súlyt is fektetünk.

Maga az a körülmény, hogy nincs ki a törvény által előirt létszám, nem menti fel az intéző faktorokat az iparos-iskola létesítése és fentartási kötelezettsége alól, ha csak a törvény rideg betűiből nem akarnak tökéletesebb eljárásuk igazolására.

A törvény különben sem mondja, hogy a csekélyebb létszámú iparos tanoncok paragon hagyhatók, hanem azt mondja, ahol legalább 50 a tanulók száma, ott előirt kötelesség az iparos iskolát felállítani.

Ha nálunk nincs is ki e szám, csak elismerésre méltó dolgot végeztünk, ha visszaállítjuk a volt ipariskolát, ha nem bírja a község, tegyen kísérletet az államnál, hogy egyesült erővel már a jövő iskolai évben visszaálljon az iparos iskola. Ezt követeli a közművelődés és községünk szellemi java. Erre még visszatérünk.

Vármegyei közgyűlés.

Az évnegyedes rendes közgyűlést a főispán megnyitván miután az ujonnan választott és új virilis megyebizottsági tagokat üdvözölte, azt kívánta, hogy a tanácskozás asztalánál mindenkor elfogulatlanul vegyenek részt a közügyek intézésében — majd rátért a kegyeletes megemlékezésre s először is Kristó Nagy István érdemeit méltatta meleg szavakban, indítványozza, hogy a törvényhatóság az elhunyt családja részvétirátot intézzen és emléket jegyzőkönyvében örökítse, majd meg ama nagy csapásról emlékezett meg, mely a bizottság két érdemes tagját, Pallavicini Sándor őrgófot és Fekete Mártont sujtotta 1—1 fiuk elhalálozásával, mely veszteségek fölött — indítványozza, hogy a törvényhatóság szintén részvétét fejezze ki. Indítványai egyhangulag el is fogadtattak.

Ezután a napirendre térve át, felolvasták az alispáni évnegyedes jelentést, mire Haasz Juda emelkedett szólásra, hogy felpanaszolja, miszerint a műépítéseknel Szentest a többi községek rovására az alispán előnyben részesíti, ellenben Mindszentet elhanyagolják és az alispán is úgy tesz, mint a miniszterelnök: mindent megígér, de semmit sem teljesít.

Erre Csató Zsigmond dr. alispán kimutatta, hogy a 600000 frtos műútépítési költségből legelőször is Mindszent határában épült ki a mindszent-baksi út, mert az volt a legrosszabb s a mindsenti átkeelési szakasz műúttá kiépítésének kérdése is oda érlelődött már, hogy még ez évben keresztülvihető lesz a munka, jelölve annak hogy a mit ő ígér, azt meg is szokta tartani.

Haasz Juda ezt a választ tudomásul vette, mire aztán Korpás Pál panaszkolt fel, hogy nekik is ígérték a vasútig vivő

ut műúttá építését, de máig se tették ezt meg. Az alispán erre ráczáfolt, mert hiszen a vasútig műútja van már Szegvárnak. Csak az átkeelési szakasz nincs még kiépítve, de ezt siettetni alig van módjában, miután a tervek sincsenek még készben.

A második tárgy elintézésében titkos szavazással kellett választani Tary István helyére egy központi választmányi tagot. Összesen 73 megyebizottsági tag szavazott le és a szavazás eredményeképpen, a főispán bejelentette, hogy Nagy Sándor dr. lett megválasztva 54 szavazattal, Korpás Pál 19 szavazata ellen.

A vármegyei pénzalapok tökéletesebbre is az eddigi módon, a szokott pénzügyintézeteknél is helyezik el gyümölcsösztetésre s azután megválasztották a munkásokvezetésére Cicatricis Lajos dr. vármegyei főjegyzőt.

VEGYESEK.

— Zsilinszky Mihály államtitkár levele. Zsilinszky Mihály vall. és közokt. államtitkár ur ő méltósága az alkalomból, hogy a község főtisztelendő Keller Lajos plebános ur által megirt „Mindszent történetét” részére megküldötte, Tóth Mihály bírónak a következő levelet intézte:

Igen tisztelt bíró ur!

A község két százados multját fel-tüntető munkát: „Mindszent történetét” hálás érdeklődéssel vettem és érdeklődéssel olvastam.

Fogadják szives megemlékezésükért őszinte köszönetemet és azon biztosítást, hogy önök és ügyeik iránt a jövőben is a legjobb indulattal leszek és hazafias törekvéseiket mindig támogatni fogom.

Midőn arra kérem, hogy szívélyes üdvözlésemet a községgel közölni sziveskedjék, maradtam:

Budapesten, 1900. jan. 5-én.

Zsilinszky Mihály.
államtitkár.

— Adomány. Örgóf Pallavicini Sándor ő Excellenciája a helybeli szegények számára 700 koronát küldött kiosztás végett. A kiosztás a jövő héten fog eszközöltetni.

— Veszett ebek. Mint értesülünk H.-M.-Vásárhely hatósága értesítette községünket, hogy ott az ebek közt a veszétség nagyobb mérvben lépett fel, s egyben felhívja hatóságunk figyelmét a kóbor dühödő ebek szemmel tartására. Ennek ki-

folyása az, hogy az utcán tartózkodó kutyákat nálunk is irtották s hogy nem ok nélkül, bizonyosság reá, hogy egyik lakostársunk feleségét, Bogár Györgynét saját kutyája kétszer is megtámadta és megharapta. A szegény asszonyt f. hó 15-én felvitték Budapestre, a főszolgabíró ur pedig szigorúan elrendelte a kutyák megkötését.

— Az utcák nevei. Azon abszurd állapot, mely még mai napon is fenn áll községünkben utcáink névtelensége folytán, rövid idő multán megszűnik. Ugyanis az előjáróság javaslatot készül beadni a képviselő-testület elé az utcák elnevezésének módozatai iránt. Ily módon aztán mi sem leszünk hátrább, mint szegvári és osanyi szomszédaink.

— Multságok. Mai napon tartja a mindszenti „Iparosok és Kereskedők Köre“ farsangi tánc-estélyét, mely — miként minden évben — ugy most is szép sikerűnek ígérkezik. Folyó hó 25-én pedig a „Földmivelő Kör“ tartja bálját s ugyanaz nap lesz a 48-as iparos-ifjak állarczos bálja is.

— Felolvasás. A mindszenti „Földmivelő Kör“ felhívta a helybeli tanító testületet, hogy népies felolvasásokat rendezzenek a kör helyiségében. E felolvasások sorozatát ma d. u. 4 órakor Humay

Nándor tanító kezdi meg. Felolvasásának tárgya a „Magyar nemzet történeténe“ lesz. A felolvasások minden belépti díj nélkül rendeztetnek és azon bárki is megjelenhet.

— Ipartestület. Már több ízben hangoztattuk lapunk hasábjain az ipartestület szükségességének kérdését. Sajnos mind ez ideig iparosaink között nem akadt olyan egyén, ki ezen mozgalmat megindította volna. Mint most értesülünk, Tary István főszolgabíró ur, — kinek rövid itt működése óta is többször meggyőződünk az iparosok iránt tanusított jóindulatáról, — fogja ezen mozgalmat megindítani, és bizton reméljük, sikerrel.

— A hazai ipar pártolása. A belügy-miniszter rendeletben utasította a vásárhelyi hatóságot, hogy a hazai ipar pártolása érdekében kellő módon hasson oda, hogy a közönség hazai készítményü gyufát vásároljon, mert a statisztikai adatok azt mutatják, hogy bár a mi gyufánk minden tekintetben kiállják a versenyt a külföldi gyártmányokkal, egyes kereskedők mégis a külföldről szerzik be szükségleteiket.

— Munkások kitüntetése. Ritka és szép jelenet folyt le a szerdai vármegyei közgyűlés alkalmából. Dr. Vadnay főispán sajátkezűleg adott át öt vármegyébkbeli munkásnak a földmivelésügyi miniszter megbízása folytán 100—100 korona készpénzt és egy diszes rámba foglalt kitüntető oklevelet. A kitüntetett munkások meg-

hatottan köszönték meg a méltán megérdemelt jutalmat, melyben hosszú és becsületes munkájuk részesítettet. A munkások a következők voltak: Király Sándor (20 év óta cseléd Mecs Balog Lajos szentesi gazdánál) Tóth Godó János (28 év óta cseléd Beretvás Erdre horgosi lakosnál). Csákö Sándor (26 év óta cseléd Váci Sándor szentesi gazdánál). Tóth Mátyás 21 év óta cseléd Bécsi Sándor szegvári lakosnál és Czibuja Mihály, aki azonban ez alkalommal nem jelenhetett meg az ünnepélyen.

— Az angol bur háboru színhelyéről jövő táviratokat nem lesik olyan izgatottsággal, mint a milyen érdeklődéssel a magyar közönség műértő része a Művészvilág legújabb számaait várja. A Művészvilág tényleg az egyetlen magyar irodalmi és művészeti lap, a mely hetenkint változó diszes köntösben jelenik meg a publikum előtt. Sokszínű czimlapjai és illusztrációi igazi művészi becsüek, érdekes tartalmának magas színvonalát pedig biztosítja az a kiváló írógárda, a mely Rudnai Győző főszerkesztő köré csoportosul. Az e heti címlapot Kober Münchenben élő magyar festőművész rajzolta. A vezető cikket Ballangó írta az irodalom decentralizálásáról, Timár Szaniszló szerelmi versengés czimmal irt bájos novellát. Illés N. Zsigmond orientalista író társunk török asszonyok czimü cikkében a Kelet hölgyeiről és a hárem minisztériumairól mond el sok érdekes apróságot. Goda Géza a nagytehetségű fiatal író Előlegek czimü cikkében Szwarcz Gyula halála alkalmából irt tartalmas cikket. Az idegen írók művei

TÁRCZA.

Sipoló kutyák.

Irta: Tóth Kálmán.

Csunya téli idő volt. Kicsiny szobánk közepén az alacsony kályha egészen kitűzsedett s mi körülötte földre hasalva malmoztunk.

Édes anyánk a lámpát, melynek sapkálva kemény papiroshól készült (mintha most is látnám rezes rostélyát), az asztal szélére huzta s varogatta megszokadt gunyánkat. Közbe-közbe zajunkra édes boldogsággal tekintett felénk; ha mi kaczagtunk ő is nevetett.

Jóskánk pedig négy lábón vitézkedett, csuszva mászva seperte végig a padlót a világ minden égtája felé és felől. Kicsiny volta „Többsincs“, de ő uralta az egész lakot, valódi öntudattal, hadvezéri energiával. Félünk is tőle akár a tüztől. Ha közibünk keveredett, egy darabig csak túrtük zsarnokságát, de mikor minden játékunkat hatalmába kerítette, felázadtunk ellene, elszedtük tőle, ekkor addig sikongatott, míg bennünket raktak el.

Most édes anyánk szoknyájába kapaszkodva áll, térdére hajtja kicsiny fejét, hiszelegve mondogatja neki:

— Szejetem anustát, nadon szejetem. Bogár tekete szemecskeje csak úgy ragyog belé.

Az „anuszta“ pedig leejti a varrást, azután a boldogság édes gyönyörével szoritja magához.

— Jaj te hiselgő cziczám, te — szeretsz — szeretsz?

Es csókolja százszor, csókolja ezer-

szer.

Erre aztán már az egész gyermekhad a nyakán... Egyik tul akar tenni a másikon. Oleljük, csokoljuk, összeforr a szeretet, a boldogság, melynél szebbet az Eg nem alkothatott.

Egyszerre csak nyílik az ajtó, idegen ur lép be kopogós sarku, csikorgós csizmában. Bajusza olyan magyarosan pörge.

A gyermektábor elcsendesül. A meglepetés, félelem, kíváncsiság vegyes harmóniája arcukon. Nem szólnak. A levegő csendjében egy nagy kérdőjel uszik.

— Ki ez a bácsi?

Mindez egy pillanat.

Utána hordár kézi táskákat czipel. A gyermekek mint a villám, egy vezényszóra a magyaros bácsit kapják körül.

— Nándi bácsi! Nándi bácsi!

Nándi bácsi alig győz jobbra, alig alig balra... de ez is csak egy pillanat, a koffer a gyerekek hatalmában van. Már czipelik akár a bangya Nándi bácsi elé.

— Még le se ülhetek — gyerekek — jaj a tyukszemem.

— Ejnye ha Nándi bácsi a csizmájában hordja?

— Ott ám a lelketeket, hát vigyázatok. Hehehe.

Édes anyánk szigorúan tekint ránk, aztán az ő jóságos, feddő hangján szól:

— Gyerekek!?

— Sohse bántsd őket; örülnek szegények. Hát megismertetek? Pedig már három vagy négy éve láttatok. A kis haszontalanok. — Jól van no — jól van Szerbusz Miczikém. Alig jutok hozzád, ezek a kedves porontyok... Férjed nincs itthon? Ugy-e megleptelek erre nem számítotál. Nagyon kíváncsi voltam már ezekre a kis lurkókra. Megismertek.

Mi örömiül csillogó szemekkel bizonygattuk.

Csak a kis „Többsincs“ bámult hüvelyk ujját harapdálva a szoba közepén.

— Ni ez az aranyos kölyök, ezt még csak most látom először. De te nem ismeresz még engem ugye?

A kicsi körülnéz, látja, hogy mindenki boldogan mosolyog, kiveszi szájából ujját s megszólal ő is:

— Mediszmejem.

Nándi bácsi arca szinte-szinte kicattan a nevetéstől:

— Még ez is megismert. Hehehe? No Géza hát emlekeztek rám?

— Igen — kofferról.

— Ejnye te talán, megállj csak...

Kaczagtunk mindnyájan. Édes anyánk is elnevette magát:

— Persze, mert a mult alkalommal elárasztottad őket játékkal.

Ha a kizításkák nincsenek, hát megse ismerik az embert. No megálljatok.

Géza kivág bennünket.

— De igen Nándi bácsi mi mindjárt megismertük, mihelyt megláttuk, hogy a hordár koffert hoz.

Nándi bácsi jót mulat ezen, Loli neki bátorodik:

— Nyissa ki Nándi bácsi mi van benne?

En megtoldom:

— Mit hozott nekünk?

Édes anyánk szinte zavarba jön, el akar tuzkolni bennünket. De az igen nagy bajjal jár, mi még közelebb furakodunk s korusba zengünk, hogy:

— Nyissa ki, nyissa ki-i!

— Nem hallgattok!

— Ne bántsd őket Miczikém mi

ből René Montbois-nak egy szellemes noveltje A táviró kisasszony került e héten sorra. Költemények között Varsányi Gyulának Jolán című gyönyörű verse és a kitűnő holland írónak Multatuli-nak egy poétikus Maláji dala szerepel. Az Operaház érdes ujdonságáról, a Medvebőrös-ről írt alapos és mély kritikát. A Művészvilág ujonnan belépő előfizetői ajándékként kapják a diszes és tartalmas karácsonyi albumot. Előfizetési ár: egész évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 60 fillér. Megrendelhető a kiadóhivatalban (Budapest, VI, Podmaniczky-utca 1. sz.)

Vidéki hírek.

Szeged. A múlt hét szenzációja Szegeden egy esküdtbíróági tárgyalás volt, melyen egy apa felett mondott ítéletet a törvényszék, ki saját leányát gyilkolta meg.

A bűntény a múlt év október havában történt Makón. Ginczinger József szabómester egy vasalódeszkával úgy vágta fejbe Teréz nevű 10 éves leányát, hogy az pár órai kínos szenvedés után meghalt. Az embert elhagyta a felesége és egyedül élt leányával, akit nagyon szeretett. A részes szabómester hívta haza a feleségét, de az nem tért hozzá vissza. A férfi erre elhatározta, hogy megöli a leányát és elpusztítja magát is. Október 2-án délben végre is hajtottá tettét és megölte a le-

nyát. Magát azonban már nem volt képes elpusztítani. Elhagyta az ereje, tudatára ébredt borzalmas tettének és esendőrökre adta magát.

A tárgyaláson minden szem a vádlott felé fordult, aki megtörtén állt bírái előtt. Az általános kérdésekre előadta, hogy 38 éves, róm. kath., nős, két gyermek atyja, szabó, vagyontalan és büntetlen előéletű.

Majd részletesen elbeszélte a szörnyű eset lefolyását. Neje elhagyta s ő tíz éves Teréz nevű leányával élt együtt. Szerette nagyon a leánykát és épen azért ölte meg, mivel nagyon fájt neki, hogy gyermekeknek nincs gondozója. Hasztalan könyörgött feleségének, hogy térjen hozzá vissza, az nem bocsájtott meg neki és nem tért vissza hozzá. Ekkor határozta el, hogy megöli gyermekét s aztán elpusztítja önmagát is.

Az elnök itt megszakította a vádlottat vallomásaiban.

— Amikor megölte a leányát, miért nem pusztította el önmagát is, amiként azt tervezte?

— Nem volt már elég erőm arra.

Az elnök ezután Balassa Péter és Berger Mór törvényszéki orvosokat hívta fel, hogy a vádlott elméleti állapota felől nyilatkozzanak. Mind a két orvos egyértelmű nyilatkozatot tett. A vádlottat épelméjűnek tartják, aki a vádbeli cselekmény elkövetésekor öntudatánál volt.

Dél felé járt már az idő, amikor a tanúk kihallgatására került a sor. Az elnök legelsőnek Dózsa Lajos dr. makói kór-

házi igazgatót kérdezte ki az eset felől.

— Doktor ur jelent meg legelsőnek a gyilkos házánál?

— Engemet hívtak. A szobában ágyra fektetve találtam a leánykát. Nagyon súlyos sérülés volt a koponyáján s minden pillanatban beállhatott a halál. A városházára telefonáltattam hordágyért és a haldoklót a kórházba szállítottam.

— Igazgató ur találkozott a vádlottal?

— Találkoztam. Elém futott az utcára s reám kiáltott: Megöltem a leányomat!

— Milyen állapotban volt akkor Ginczinger?

— Roppant izgatott állapotban. Szemei ki voltak dűledve és vérben forogtak.

A második tanu Gurkó Gábor esendőr-örsvezető volt. A gyilkosság elkövetése után a vádlott maga küldött a esendőrökért. Amikor azok beléptek az udvarába, eléjük ment a esendőröknek:

— En vagyok a leány apja és gyilkosa! Csinaljanak velem, amit akarnak.

Az örsvezető vallatni kezdte azonnal a vádlottat.

— Miért követte el a gyilkosságot?

— Mert nem volt senki gondozója.

A tanu végül megjegyezte, hogy a gyilkos zavart és ittas volt.

Móricz Ferencz esendőrt hallgatta ki ennek után a bíróság. A tanu elmondotta, hogy közvetlen a büntett elkövetése után találkozott a gyilkossal, aki azt mondotta neki, hogy nagyon szerette a leányát és épen azért ölte meg, mivel szánta, hogy

se voltunk különbek. Hol az a kulcs?

Mellényzsebéből előkeríti a kulcsot s beledugja a kulcslyukba, egyet fordít. Mikor a frigyszekrényt nyitották, nem volt olyan a nép, mint mi. Kinyitja. Aztán mindenkinek előszedi a magját:

Szolinak babát, Józsiának gummi lovat, nekem, meg Gézának sipoló kutyát és mindnyájunknak egy csomag diós rétes süteményt.

Loli nézi, mi azonban nem sokat törődünk vele hanem az asztal tulsó végére nyomogatjuk a papírmaché kutyákat.

— Kié ugat szebben?

Géza úgy találja, hogy az övé úgy ugat, mint az igazi kutya. En meg azt tartom, hogy az enyém, mert vékonyabban ugat.

— Az se igaz. Nézd csak.

Azzal nyomogatja tovább. Kis várta, mintha neki is úgy tetszenék, hogy az én kutyám jobb kutya, azt mondja, hogy cseréljünk.

Elfog a büszkeség.

— De hogy adom, az én kutyámnak nincsen párja, Az enyém különb.

Most már Géza is belátja, mert én nagyra becsülöm, hát ő is Erővel el akarja hódítani tőlem.

— Ládd az enyémnek szebb czilindere van.

— De ennek szebb „maschni“ van a nyakán.

— Nem igaz az enyém szebb színű, milyen szép fehér orra van, a tiedé csunya fekete, aztán meg be is van horpadva.

Nézem: csakugyan úgy látszik. Forogatom egy darabig, mit tudnék még feldicserni rajta. De semmit, semmit: annak szép fehér orra van.

— Nohát nem bánom: cseréljünk.

Kész a csere. Ujra próbálgatjuk. De

elunjuk az egyforma ugatást. Egyebet pedig nem tud.

Géza megszólal.

— Mi ugathat ebbe?

— Az ám, ez igazán furcsa.

— Te, gyere nézzük meg.

Elsompolygunk félre, mint a ki lopni megy, a kuckóba. Anyánk Nándi bácsiival társalog, Józsi a gummi lovat ugratja Loli eszik. A figyelem tehát nem gátol bennünket, egész nyugodtan tárgyalhatunk.

Géza még egy darabig találgatja a dolog okát, majd így szól hozzám:

— No add ide kutyádat. Felbontjuk, megnézzük, mi van benne.

Megrettenve szoritottam kutyámat hónom alá s félve válaszoltam:

— Nem adom én, bontsd fel a magadét.

— Ne félj, megosináljuk.

— Bontsd fel a magadét.

Nézte egy darabig, forgatta. A fujtatója olyan veres pelyhes papirossal bevont vászonból volt.

Mintha maga is sajnálta volna, de erőt nem vesz rajta a vágy. Az egyik csücske a vászon szélén felfeslett. No ezt már nézhette tovább: egyet rántott rajta, a fujtató felhasadt; egy réz rugó pattant ki belőle.

Lehült, mint aki gyémántot vélne találni s kvarcot lel. Kiábrándulva, csalódottan bámulja a kipattant rugót:

— Csak egy drót volt benne...

Oda megy, felveszi, összerakná, de nem sikerül.

Kinevettem. Bosszankodott, majd egy kis réz sipot lát a deszka fenekén, fujni kezdi.

— No hallod? Látod a tiedet nem lehet így fujni.

— Köszönöm. Hahaha. Nem kérek be-

lőle, a tied csak sipol, az enyém még mindig ugat.

Irigyen nézte, hogy való, igaz, a mit mondott. Gondol egyet vakmerő elhatározással nekem ront:

— Add vissza a kutyámat, az volt az enyém. Nesze a tied.

— De elcseréltük ám. Hm.

Csak hogy ott az igazság, a hol az erő: elvette, a szakadtat dobta ölembe s ezzel ott hagyott. En bögni kezdtem. Kissé megszeppent, de azért a falnak támaszkodva bámulta keservemet.

Atyánk e pillanatban lép be:

— Mi az!

De a mint meglátja a vendéget, üdvözlí s ránk se figyel többé.

Géza gunyosan vigyorog. Megdühösödtem, odamegyek Nándi bácsihoz:

— Bácsi kérem, Géza elvette a kutyámat.

— Hiszen kettőt hoztam, hol a másik?

— Géza szétszedte.

Nándi bácsi hoszu képet vágott.

— Ejnye, ejnye, — ez ugyan nem soká tartott.

Atyánk összeráncolja homlokát szigoruan szól Gézára:

— Add vissza azt a kutyát.

De már erre Géza is elpityeredik:

— Ezt én kaptam Nándi bácsitól.

Atyám ismét felém fordul:

— Hát ez a szakadt volt a tied?

Igen, de elcseréltük.

— Aztán, miért?

Biz erre már nem tudtam megfelelni. Az ítélet rövid volt. Mindketten kikaptunk s vacsora nélkül feküdtünk le.

Azóta még sokszor ismertük fel Nándi bácsit a táskáiról, de eszembe jutott mindanyiszor a — sipoló kutya.

nincs annak gondozója.

Rácz Sámuel városi rendőr tett lényegtelen vallomásokot. Utána a gyilkos feleségét, Ginczinger Józsefnét szólította be a bíróság.

A fiatal, 28 éves asszony ma is gyászolja a leányát. Fekete ruha volt rajta és sirva beszélt a hozzá intézett kérdésekre. Amikor az asszony belépett a tárgyaló terembe, oktatni kezdte az elnök. Figyelmeztette, hogy nem köteles vallani és gondolkozzon jól, mielőtt vallana.

Néhány pillanatra csend támadt a teremben. Tépelődött, gondolkozott az asszony s hosszas lelki vívódás után megszólalt:

— A szívem lesz könnyebb, ha elmondhatom azt a borzasztó esetet.

Mielőtt a kihallgatásba fogtak volna, figyelmeztette a tanut az elnök az igazmondásra.

— Maga nem viseltetik jó indulattal a férje iránt s így könnyen elragadhatja az indulat. Figyelmeztetem, hogy csak az igazat mondja, mivel valószínűleg meg fog esküdni vallomására.

Röviden elmondotta ezután az asszony, hogy miképen folyt le családi életük. Az első évben nagyon boldogan éltek, később azonban az ura ivásnak adta magát s ezzel kezdődött a családi perpatvar. Férje ütötte verte őt s később elkergette a háztól is.

— A leánya ott maradt a férjénél?

— Magammal vittem. A leány később nagy beteg lett s ekkor az uram szemrehányásokkal illetett, hogy el akarjuk pusztítani Terézt. Egyszer aztán elvette tőlem s azt mondotta, hogy Makón akarja őt gyógykezeltetni.

— Miért nem tért maga is haza az urához?

— Nem mertem. Attól rettegetem, hogy legyilkol, vagy legalább is megnyomorít s nem lesz a gyermekeimnek gondozója.

— Szerette a leány az apját?

— Nagyon szerette.

— Férje is szerette a leányt?

— Szerette. Többször láttam, a mikor reáborult a gyermek ágyára és keservesen sirt.

— Dolgos ember volt Ginczinger?

— Pénzkereső, munkás ember volt, mindig jómódban tartotta el a családját.

Az asszony ezzel befejezte tanuvallomását. A bíróság a vallomásra meg is eskettette a tanut.

Az idő ekkor már déli egy órára járt, miért az elnök délután 3 órára felfüggesztette a tárgyalást.

A tárgyalást azzal kezdték meg, hogy a tanuk kihallgatását folytatták.

A bizonyítási eljárás ezzel befejezést nyert. A közzéadó szerkesztette meg ezután az esküdtek elé terjesztendő kérdéseket, amely időre elnök 10 percre felfüggesztette az ülést.

Az esküdtek erős felindulásban elkövetett halált okozó súlyos testisértés bűntettében mondták ki bűnösnek a vádlottat. A verdiktet a bíróság azonnal kihirdette a vádlott előtt.

A bíróság ezután ítéletozatalra vonult vissza. hosszas tanácskozás után visszatértek a tárgyalóterembe és kihirdették az ítéletet.

A bíróság a büntetőtörvénykönyv 307. §-a alapján mondtotta ki bűnösnek a vádlottat és 4 évi 6 hónapi börtönrre ítélte el.

Amikor az ítéletet kihirdették a vádlott előtt, az sirva fakadt és így szólt:

— Megnyugszom az ítéletben, mert a gyermekemért bűnhődni akarok.

H. M. Vásárhely. Ismeretes az a kátyu, melybe a vásárhely-makói vasut kiépítésének ügye jutott azzal az indoklatlan és érthetetlen magatartással, mit ebben az ügyben Hegedüs Sándor kereskedelmiügyi miniszter tanusított és tanusit mindég folytonosan.

A miniszternek ezen eljárása érthetőleg erős visszahatást és bizonyos fokú elkeseredést szült az érdekelt Csanád-, Csongrád- és Vásárhely város törvényhatóságainál. Az érdekelttség Lonovics József csanádmezei főispán elnöke alatt f. hó 10 ülésezett Szegeden.

Az érdekeltügyi gyűlés főbb határozatai a következőkben foglalattak össze:

Feliratot intéz az érdekeltügyi bizottság ujjlag a kereskedelmiügyi miniszterhez aziránt, hogy vegye figyelembe az érdekelt Csanád- Csongrád- és Vásárhely város törvényhatóságainak a vásárhely-makói vasutra már megszavazott és biztosított anyagi hozzájárulását, melynél több áldozatot nem hozhatnak, bármennyire óhajtnak is a szentmiklósi vonalrész kiépítését s ezek figyelembe vételével engedélyezze föltétlenül a vásárhely-makói vasut kiépítését.

Elhatározta továbbá a végrehajtó bizottság, hogy miniszterhez intézendő ilyen értelmű felirat nagyobb sikere érdekében felhívja Csanád- és Csongrád- és Vásárhely város törvényhatóságait, hogy a végrehajtó bizottság álláspontját a magukévé téve, intézzenek hasonló szellemű felterjesztést a kereskedelmi miniszterhez s általában saját hatáskörükben is hassanak oda, hogy a vasut kiépítésének útjából az akadályok elgördüljenek. Megkeresni továbbá a végrehajtó bizottság Nagy-Szentmiklós, Szerb- és Német-Csanád községek előljáróságait is, hogy mielőbb alakuljanak érdekelttséggé s megfelelő anyagi hozzájárulásokkal tegyék lehetővé a makó-nagy-szentmiklósi vonalrész kiépítését.

Igen érdekes és sok tekintetben megszire kiható fontosságú határozatot hozott a végrehajtó bizottság a tervezett vasuti vonal tulajdonképeni építését illetőleg is, amennyiben kimodotta, hogy a vasutat minden körülmények között maga az érdekelttség építteti ki, mindenféle építési konzorcium vagy vállalat kizárásával.

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Házasságra lépett:

Bugyi János Eliás Zsuzsánnával. Takács Máté Zombori Agnessel.

II

Születtek:

Kis Eszter. Mihály Lajos. Ambrus Veron. Apró Mihály.

III

Meghaltak:

Kis István 51 éves, szivbaj. Csehó Péter 3 hét görösök.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.

Van szerencsénk a nagy érdemű közönséget értesíteni, hogy saját domaszéki homok talaju birtokunkban tenyészített és kitünő minőségűről előnyösen ismert

gyümölcs és rózsafák

tavaszi elárusítását megkezdettük.

Kertészetünk felügyeletét **Dobó Antal kertész ur eszközli** és így a legmesszebbmenő felelőséget vállalunk **a fák nemesítéséért** és a kitüntetett válfajokért.

Arjegyzékkel mindszenti raktárunkban mindenkinek szívesen szolgálnak, ahol a megrendeléseket felveszik és a csemetéket megérkezésük után kézhez adják, esetleg házhoz szállítják.

Tisztelettel

Lusztig Testvérek.

Meghívó.

A „Mindszenti Onsegélyző Szövetkezet“ 1900. évi február hó 25-ik napján d. u. 2 órakor Mindszenten saját helyiségében (Mihály József ur házában) 12-ik (ujra alakulás első)

rendes évi közgyűlést

tart, melyre az összes tagok ezennel meghivatnak.

Elintézendő ügyek:

1. Igazgatóság jelentése 1899. évről.
2. Számadások megvizsgálása és a felmentvény megadása iránti intézkedés.
3. A tiszta nyereség felosztása iránti intézkedés.
4. Pénztárnok és könyvelő tiszteletdíjai megállapítása.
5. Az igazgatóság és a felügyelőbizottság újra választása.
6. Pénztárnok és könyvelő választása iránti intézkedés.
7. Netáni indítványok.

Mindszent, 1900. február 8-án.

Gelsy Péter

igazgató.